

Sveta Družina A

*Starši, ne greníte svojih otrok,
da jim pogum ne upade! (prim. Kol 3,21)*

Prvo berilo

Sírah 3,2-6.12-14

Gospod je očeta povzdignil nad otroke in utrdil materino pravico pri sinovih. Kdor spoštuje očeta, bo dosegel odpuščanje grehov, kdor slavi svojo mater, zbira zaklad. Kdor spoštuje očeta, bo vesel lastnih otrok, na dan svoje molitve bo uslišan. Kdor slavi očeta, bo dolgo živel, kdor uboga Gospoda, bo svoji materi dal počitek.

Otrok, zavzemi se za očeta na njegova stara leta, nikar mu v njegovem življenju ne povzročaj gorja. Čeprav mu pamet peša, bodi prizanesljiv, ne zaničuj ga, čeprav si na višku svoje moči, zakaj usmiljenje do očeta ne bo pozabljeno, marveč se ti bo vračunalo v spravo za grehe.

Drugo berilo

Kološanom 3,12-21

Bratje in sestre, kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si oblecite globoko usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkóst, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kdo proti komu kaj pritožiti. Kakor je Gospod odpústil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu. In bodite hvaležni. Kristusova beseda naj bogato prebiva med vami. V vsej modrosti se med seboj poučujte in spodbujajte. S psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi v svojih srcih hvaležno prepevajte Bogu. In vse, kar koli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu. Žene, bodite pokorne svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubíte svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne greníte svojih otrok, da jim pogum ne upade.

Evangelij

Matej 2,13-15.19-23

Ko so modri odšli, se je Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: "Vstani, vzemi dete in njegovo inater in zbeži v Egipt! Ostani tam, dokler ti ne povem; Heród bo namreč iskal dete, da bi ga umóril." Vstal je, še ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt. Tam je bil do Heródove smrti, da se

je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: 'Iz Egipta sem poklical svojega sina.' Ko je Heród umrl, se je v Egiptu Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: "Vstani, vzemi otroka in njegovo mater in pojdi v Izraelovo deželo, kajti pomrli so tisti, ki so otroku stregli po življenju." Vstal je, vzel otroka in njegovo mater in prišel v Izraelovo deželo. Ko je slišal, da vlada v Judeji Arheláj namesto svojega očeta Heróda, se je bal iti tja. Bil pa je v sanjah opomnjen in se je umaknil v galilejsko deželo. Ko je prišel tja, se je nasêlil v mestu, ki se imenuje Nazaret. In tako se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po prerokih, da se bo imenoval Nazaréčan.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov. Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala? Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblematičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari.

Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrižati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem težavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.